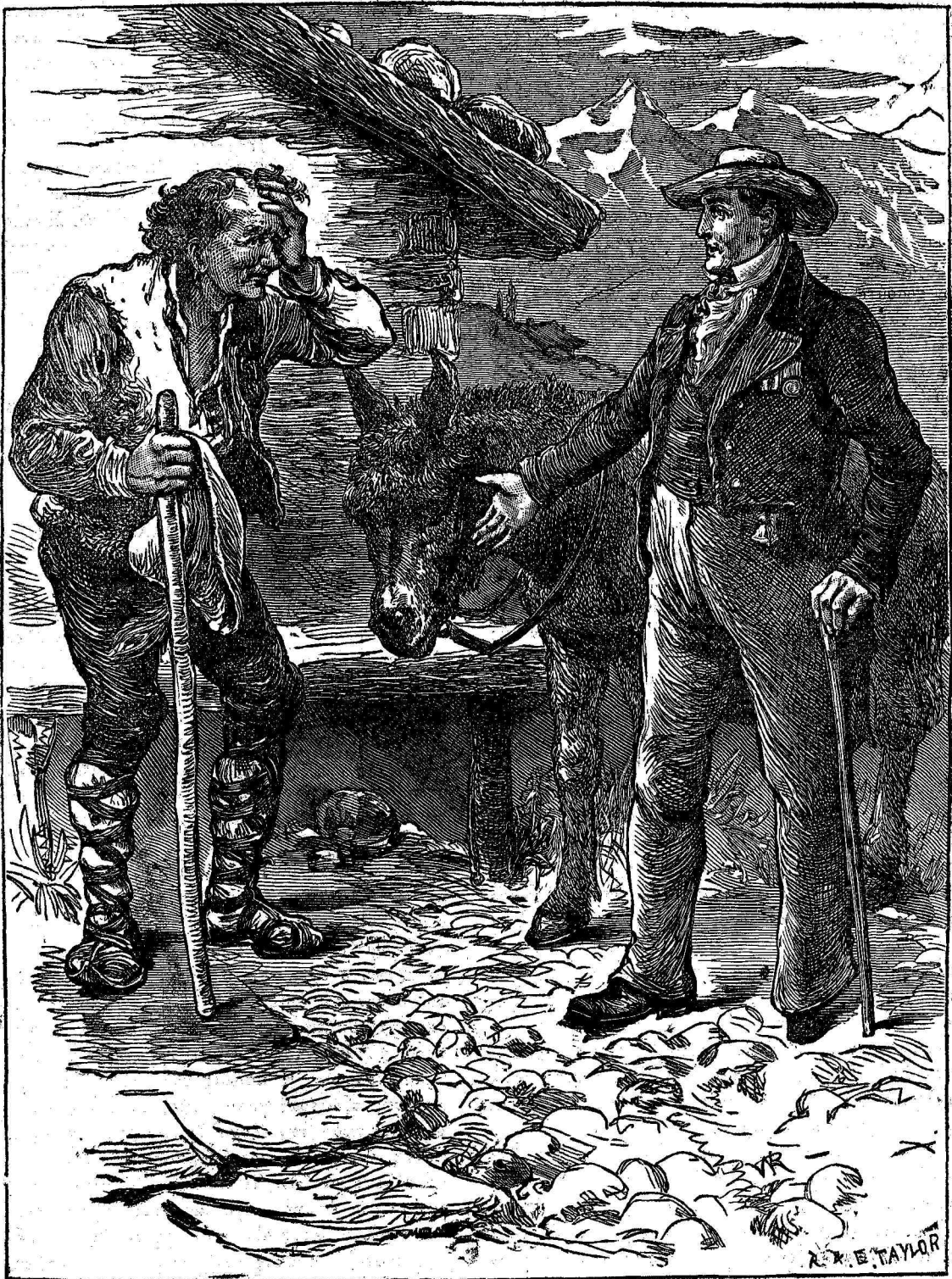

σθευτήν. Ὁ Βέης ταχέως συνδιηλλάγη εἰς τὴν κατά-
στασιν τῶν πραγμάτων ἐκήρυξε δὲ ὅτι ὁ κ. Ρουστάν
ἦτο ὁ κράτιστος τῆς Τύνιδος φίλος, καὶ παρέδωκεν
αὐτῷ τὴν διεύθυνσιν τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων τῆς
κυβερνήσεώς του.

Η ΑΓΟΡΑ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΟΥ

Ἡ ἀνδρεία τοῦ συνταγματάρχου Beckwicz κατὰ
τὴν ἀξιοσημείωτον ἡμέραν τῆς μάχης τοῦ Βατερλώ
ικανῶς δείκνυται ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι τέσσαρες ἵπποι
ἐφρονεύθησαν ὑπ' αὐτὸν διαρκούσης τῆς μάχης. Αὐτὸς

δὲ ἐμεινεν ἀβλαβής, ἕως οὗ μία σφαῖρα βληθεῖσα ὑπὸ τοῦ ὑποχωρήσαντος ἐχθροῦ ἔθραυσε τὴν ἀριστερὰν αὐτοῦ κνήμην. Μετὰ τρίμηνον ἀγωνίαν ἐπακολουθήσασαν τὴν ἐκκοπὴν τῆς κνήμης θεραπευθεὶς ἀπεσύρθη εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ *Vaudois*. Τὰ παθήματα κατέστησαν τὸν συνταγματάρχην εὐσεβῆ καὶ ἀληθῆ χριστιανὸν διότι καίτοι πρότερον δὲν ἦτον ἄπιστος εἶχεν ὁμῶς πίστιν νεκρὰν ἄνευ ἔργων.

Οἱ κάτοικοι τοῦ *Vaudois*, ἐνόμισαν ποτὲ ὅτι ὅπως ἀνακουφίσῃ τὰς κοσμικὰς αὐτῶν ἀνάγκας ὁ συνταγματάρχης *Beckwick* ἤλθε νὰ ἐγκατασταθῇ ἐν μέσῳ αὐτῶν τοσούτῳ πολυάρθμοι καὶ ἄφθονοι ἦσαν αἱ ἐλεημοσύναι τὰς ὁποίας ἐποίει εἰς πάντα ἐνδεῆ. Καιρὸς ταχέως ἤλθε καθ' ὃν δὲν ἠδύνατο ἐπὶ πλέον νὰ ἐξέρχεται εἰς τὸν καθημερινὸν αὐτοῦ περίπατον χωρὶς νὰ ἐμποδίζηται ὑπὸ ἐπαϊτῶν. Ἄλλοτε αὐτὸς ὁ ἴδιος ἐβίαζε τὸν πάσχοντα νὰ τῷ εἴπῃ τὰς ἀνάγκας του. Ἡμέραν τινὰ ἀπήντησεν ἄνθρωπον, γνωστὸν ἐν τῇ κώμῃ, κερδαίνοντα τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἐκ τῆς μεταφορᾶς ἀνθρώπων καὶ ζώων ἐκ τοῦ λόφου, διὰ μέσου ἑνὸς ὄνου. Ὁ πτωχὸς ὅστις τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἦτο χωρὶς τοῦ ζώου, ἔκλαιε πικρῶς. «Τί ἔχεις φίλε, τῷ εἶπεν ὁ συνταγματάρχης». «Κύριε ἀπήντησεν ὁ ἀγαθὸς γέρον, θέλousι νὰ μὲ ἀφαιρέτωσι τὸν ὄνον μου καὶ ἄνευ αὐτοῦ ἡ οἰκογένειά μου καὶ ἐγὼ θ' ἀποθάνωμεν τῆς πείνης.»

Ἐνταῦθα ἀφηγήθη εἰς τὸν συνταγματάρχην μετὰ πολλῆς λεπτομερείας, πῶς εἰς τῶν πιστωτῶν του, τὸν ὁποῖον δὲν ἠδυνήθη νὰ ικανοποιήσῃ, κατέστη τὸν ὄνον του, σκοπῶν νὰ τὸν θέσῃ ἐντὸς τοῦ σταύλου του. Ὁ συνταγματάρχης συνεκινήθη ἐκ τῆς ἀφηγήσεως, καὶ ἠρώτησε περὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ χρέους.

Εἰπόντος δὲ τοῦ χωρικοῦ, ὁ συνταγματάρχης τὸν ἠρώτησεν ἂν εἶχεν ἀντίβρῃσιν νὰ τῷ πωλήσῃ τὸν ὄνον του, καὶ νὰ πληρώσῃ τὸν πιστωτὴν του διὰ τοῦ χρήματος ἐκείνου. Ὁ ἄνθρωπος νύχαιριστῆθη πολὺ ἐκ τῆς διευθετήσεως ταύτης.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, εἶπεν ὁ συνταγματάρχης, φέρε τὸ ζῶον εἰς ἐμέ αὐριον καὶ θέλεις λάβει τὰ χρήματα.

Ὁ κύριος τοῦ ὄνου ἤλθεν ἀκριβῶς κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ὥραν τὰ χρήματα ἐμετρήθησαν καὶ οὕτῳ μετὰ βρυαλγούσης καρδίας ἠτοιμάσθη νὰ ἀναχωρήσῃ καὶ ν' ἀφήσῃ ὀπίσω τὸν ὄνον του.

«Ὡ εἶπεν ὁ συνταγματάρχης δύνασαι νὰ λάβῃς μετὰ σοῦ τὸν ὄνον ἐπὶ τοῦ παρόντος καὶ νὰ τὸν μεταχειρίζεσαι ἕως οὗ τὸν ζητήσω, μόνον πρέπει νὰ ἐννοήσῃς ὅτι ὁ ὄνος εἶναι ἰδικός μου καὶ ὅτι εἰς οὐδὲν δύναμαι νὰ ἐπιτρέψω νὰ τὸν κατὰσχῇ ὑπὸ οὐδεμίαν πρόφασιν.

Τὴν ἐκπληξιν καὶ τὴν χαρὰν τοῦ ἀγαθοῦ γέροντος, ὅταν ἤκουσε τὰς λέξεις ταύτας κάλλιον φαντάζεται τις ἢ περιγράφει. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζῶον αὐτὸ τὸ περιστατικὸν τοῦτο τὸ κατέστησε διάσημον ἐν τῇ συνοικίᾳ· εἰς τὸ ἐξῆς δὲ ἐκαλεῖτο ὁ ὄνος τοῦ συνταγματάρχου.

Ἄλλ' ὁ συνταγματάρχης *Beckwick* ἦτο πλεόονον τι ἢ ἀπλῶς φιλόανθρωπος ἦτο χριστιανὸς καὶ διότι ἦτο χριστιανὸς ἐπέτελεσεν ὅ,τι ἐπραξε, καὶ ἐν τῷ βίῳ αὐτοῦ μεγάλης ἔτυχεν ἐπιτυχίας.

Τοῦτο ἀποδείκνυται ἐκ τῆς ἐξῆς περικοπῆς ἐξ ἐπιστολῆς παρ' αὐτοῦ γραφείσης.

«Ζῶμεν μετ' ἀνοικτῆς καὶ ἐλευθέρως καρδίας, καὶ σταθερῶς διευθύνωμεν τὴν προσοχὴν ἡμῶν πρὸς πᾶν ὅ,τι εὐγενὲς καὶ γενναῖον. Ὡμεν εὐγενῶς θρησκοῖ, χωρὶς ἀλαζονείας· ἔστωσαν οἱ λογισμοὶ ἡμῶν καὶ πράξεις εὐγενεῖς πρὸς πάντας, ἐν πάσῃ ταπεινότητι. Ἀς θυσιάζωμεν εὐγενῶς τὰ συμφέροντα καὶ τὰς κλίσεις ἡμῶν, καὶ πρὸ πάντων τὰς ἰδιοτροπίας ἡμῶν, διὰ τὸ ἀγαθὸν τῶν ἄλλων ἃς λησμονῶμεν ἡμᾶς αὐτοὺς, καὶ ἃς διευθύνωμεν τὰς προσπάθειάς ἡμῶν πρὸς τὸ ἀγαθὸν ἐκείνων μεθ' ὧν ἡ θεία πρόνοια ἔθεσεν ἡμᾶς εἰς ἐπαφὴν. Δὲν ἔχομεν ἀνάγκην νὰ κοπιᾶσωμεν πολὺ· ὁ καθ' ἡμέραν βίος παρέχει ἡμῖν εὐρὺ πεδῖον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον».

ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟΝ ΩΣ ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΟΝ ΤΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΟΣ.

Οἱ ἔχοντες στρογγύλους ὀφθαλμοὺς εἰσὶν ὀξυδερκεῖς, αἰσθάνονται πολὺ, ἀλλὰ σκέπτονται ὀλίγον. Οἱ ἔχοντες στενοὺς ὀφθαλμοὺς εἰσὶν ἥττον ὀξυδερκεῖς, ἀλλ' αἰσθάνονται μᾶλλον καὶ σκέπτονται πλεον. Παρατηρεῖται, ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν παιδιῶν εἰσὶν ἀνεωγμένοι καὶ στρογγύλοι· τῶν παιδιῶν ὁλόκληρος ὁ βίος προώριται, ὅπως δέχονται ἐντυπώσεις, καὶ μόνον ὅταν προβῇ ἡ παιδικὴ ἡλικία πρὸς τοὺς ἀνδρικοὺς ἢ γυναικεῖους χρόνους, τότε ἀρχονται αἱ σκέψεις. Ἀλλὰ τί κυρίως φέρε εἰς τὰς σκέψεις; Ἡ πείρα. Αἱ πλάναι ἡμῶν, αἱ παραλείψεις ἡμῶν, αἱ ἀποτυχίαι, αὗται εἰσὶν αἱ διδάσκουσαι ἡμᾶς νὰ σκεπτώμεθα πρὶν ἐπιχειρήσωμεν τι, νὰ ἐξετάζωμεν ἕκαστον βῆμα, ἡμῶν, καὶ νὰ σταθμίζωμεν πάντα λόγον. Ὅθεν τὸ ἄνω βλέφαρον, διότι τοῦτο ἔχει τὴν μεγίστην εὐκίνησιν, καλύπτει τὸν ὀφθαλμόν, ἐνδεικνύει, οὐ μόνον σκέψεις, ἀλλὰ καὶ σκέψεις λυπηράς. Ἐντεῦθεν τὸ μῆκος, ἢ τὸ φερόμενον πρὸς τὰ κάτω, τοῦ ἄνω βλεφάρου, προδίδει ὁμολογίαν καὶ μετάνοιαν. Ἡ πτώσις τοῦ ἡμίσεος τοῦ βλεφάρου ἀπὸ τῆς ἐξωτερικῆς γωνίας πρὸς τὸ κέντρον ἐνδεικνύει διαθέσιν πρὸς τὴν ἐξομολόγησιν σφαλμάτων εἰς τοὺς γονεῖς, ἢ εἰς τοὺς πρεσβυτέρους, εἰς πνευματικὸν ἢ εἰς τὸ ὑπέρτατον Ὄν. Ἡ πτώσις τοῦ ἡμίσεος τοῦ βλεφάρου ἐκ τῆς ἐσωτερικῆς γωνίας πρὸς τὸ κέντρον, προδίδει διαθέσιν μετανοίας καὶ ἔργων ἀξίων αὐτῆς. Πρὸς τὰς ἐνδείξεις ταύτας συνέχονται στενῶς καὶ αἱ ἐνδείξεις, ἐξ ὧν τεκμαίρεται ἡ πρὸς προσευχὴν τάσις καὶ ἡ ταπεινώσις. Τὰ πρῶτον ἐνδεικνύεται ἐκ τοῦ μυδός, τοῦ στρέφοντος εὐθὺς πρὸς τὰ ἄνω τὸν ὀφθαλμόν. Ἡ ταπεινώσις τεκμαίρεται ἐκ τοῦ στρέφοντος πρὸς τὰ κάτω τὸν ὀφθαλμόν μυδός, ὡς παρατηρεῖται ἐν ταῖς εἰκόσι τῆς Παναγίας. Ἡ τῆς τάσεως πρὸς προσευχὴν ἐνδείξις συνδυάζεται συνήθως πρὸς τὴν ἐνδείξιν τῆς